

til anvendelse, og til 25 for det andet indkomstår, medens procenten for de følgende indkomstår fastsættes til 30.

Det ovenfor nævnte *mindretal* (venstres og det konservative folkepartis medlemmer af udvalget) foreslår, at afskrivningsprocenten straks fastsættes til 30, jfr. ændringsforslagene nr. 1 og 6.

Der har i udvalget været enighed om at forhøje den i § 3 fastsatte beløbsgrænse på 500 kr. for udgifter til anskaffelse af visse driftsmidler som f. eks. værktøj o. lign., der efter forslaget fuldt ud skal kunne fradrages ved indkomstopgørelsen for anskaffelsesåret. Ved ændringsforslag nr. 3, der er stillet af finansministeren og tiltrådt af udvalget, forhøjes beløbsgrænsen derfor til 800 kr.

Under drøftelserne af forslagens avancebeskatning på 35 procent ved samlet afhændelse af maskiner m. v. og skibe samt ved afhændelse af bygninger, der har været genstand for ekstraafskrivning, er det fra flere sider i udvalget fremhævet, at denne beskatningsform må foretrækkes fremfor den anden mulighed, som afskrivningsudvalget har været inde på, nemlig beskatning efter „goodwill-reglen“.

Efter denne regel skal halvdelen af den skattepligtige avance medregnes ved indkomstopgørelsen for salgsåret. Flertallet i udvalget finder, at denne fremgangsmåde vil kunne virke meget tilfældigt, idet størrelsen af avancebeskatningen kommer til at afhænge af den skattepligtiges indkomstforhold i salgsåret og — for så vidt angår udnyttelsen af skattefradraget — af indkomstforholdene i de nærmest følgende år. Flertallet finder det derimod rimeligt, at den foreslåede beskatningsprocent på 35 nedsættes til 30, og ændringsforslagene nr. 5 og 10, der er stillet af finansministeren og tiltrådt af flertallet, tager sigte herpå.

Mindretallet i udvalget foreslår ved ændringsforslag nr. 4 og 9 gennemført den før nævnte „goodwill“-regel, hvorefter halvdelen af den skattepligtige avance skal medregnes ved indkomstopgørelsen for salgsåret.

Under udvalgsforhandlingerne har det endvidere været fremdraget, at de foreslåede avancebeskatningsregler kan virke forholdsvis hårdt i visse tilfælde.

For eksempel har en reder, der i en år-

række har afskrevet på sit skib efter de gældende regler, hidtil kunnet påregne, at avance, der indvindes ved salg af skibet eller ved udbetaling af forsikringssum i anledning af skibets forlis, ikke bliver indkomstbeskattet. Navnlig i tilfælde, hvor skibet er den pågældendes væsentligste aktiv, og hvor salgssummen eller forsikringssummen skal anvendes til sikring af hans eller hans eventuelle enkes alderdom, kan den foreslåede avancebeskatning medføre en følelig beskæring af de midler, der bliver til rådighed for dette formål. Finansministeren har over for udvalget udtalt, at der i tilfælde, hvor avancebeskatningen er af afgørende betydning for skatteyderens eller hans efterladtes økonomi, vil kunne indrømmes skattelempe i medfør af statskattelovens § 37.

Mindretallet finder, at der for ejere af skibe i en overgangsperiode af 5 år bør være adgang til at afskrive efter de hidtil gældende regler med den virkning, at eventuel fortjeneste ved salg af skibet inden for denne periode beskattes efter de hidtil gældende bestemmelser. Ændringsforslag nr. 14 tager sigte herpå.

Udvalget har tillige drøftet den i forslagens § 14 fastsatte mindste grænse for anskaffelsessummen for skibe, på hvilke der kan foretages forskudsafskrivning. Der har været enighed om, at den foreslåede grænse på 1 000 000 kr. bør nedsættes af hensyn til de mindre fragtskibe. Ved ændringsforslag nr. 8, der er stillet af finansministeren og tiltrådt af udvalget, nedsættes beløbsgrænsen til 200 000 kr.

Under behandlingen af forslagens afsnit IV har udvalget nærmere drøftet bestemmelsen i § 18, hvorefter retten til at foretage afskrivninger på bygninger er begrænset til de „bygninger, hvis værdi ikke kan antages at blive opretholdt gennem normal vedligeholdelse“. Finansministeren har om forståelsen af denne bestemmelse henvist til bemærkningerne til forslaget af 27. marts 1957. Heraf fremgår, at forslaget tilsigter at opretholde gældende praksis med hensyn til de arter af bygninger, der kan være genstand for skattefri afskrivninger. Efter denne praksis kan der ikke afskrives på beboelsesbygninger, herunder funktionær- og arbejderboliger, stuehuse o. lign., samt på butiks- og kontorbygninger m. v.